

M. T. R. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No. ^{Ref.}
_{Est.} 346

Title: *Agayana ha yoga*

20/11

346

आगयण प्रयोगः

: Agrayana Prayoga		: Title
:	:	: Author
:	:	: Editor
:	:	: Year, Vols.
:	:	: Publisher
346	:	: Remarks

वि. ५

346

श्रीः आययपापारंभः श्रीः

वेति २

आग्रपात्रं श्रीगणेशाय नमः ॥ अथाग्रयणोष्ठिः ॥ आग्रयणं त्रिविधं ॥ श्यामाकाग्रयणं व्रीह्याग्रयणं
 जंयवाग्रयणं वर्षासूर्यामाकः शरदित्रीहिमिः वसंते येवः व्रीह्यादिषु मध्ययस्मिन्
 रो यदेव निष्पद्यते तत्तत्तैव यजेत तत्रैव यजामाकः कल्पिकं त्रितयोत्पत्तो विभिः स्व
 वै १ स्वकाले यजेत तत्रैव यजामाकाग्रयणं कल्पिकं श्यामाकाग्रयणं यदि स्वकाले न हतं तदा व्री
 ह्याग्रयणं काले वैश्वदेवानंतरं सौम्यः श्यामाकः श्वरुः श्यामाकः प्रसरे वा व्रीह्याग्रयणं कुर्या
 त नवपर्वणिकार्यं शुक्लपक्षे वृत्तिकादिविशारखातेषु देवनक्षत्रेषु वा रेवत्या वा कार्यम् अथ
 मप्रयोगे अन्वारं सणीया कार्या आरेक्लायनवृत्तिका रस्तु विवृतिना सो कार्यं त्याह अ
 ग्रहकालं हे सद्यो वा सौकर्या सद्यस्कालं वै मवलं वा आश्वलायनयजमानं कटकश्यामा
 कव्रीह्याग्रयणं तत्र प्रयोगस्तु वल्लिख्यते प्रातरग्निहोत्रे द्रुते गणपतिपूजनं स्वस्तिवा
 चनं कुर्यात् तत्रैव द्राग्न्यादयः प्रीयंतमिति विशेषः ततो नां दीश्वरं तदेतमग्रयणं प्रयोगे
 ततः पवनमंत्रावमनमंत्रप्रोक्षणादि पवित्रं गार्हपत्यस्य पश्चाद्भस्मिधारयमाणौ
 विहारं रथ

मोक्ष

वि. पुन

दक्षिणपत्नीपुत्रः पतिः ॥ प्रीमानः प्राणानायम्य यापु रस्तादित्यादि हृदये
 निविष्टं इत्यंतं जपित्वा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं व्रीहिश्यामाकाग्रयणोभ्यां तत्रैव यज्ये इति वि
 रुपां शुक्तिरुचैवरेत ततः तन्मकथ्यतां ० कामः इति त्रिर्ब्रूयात् कल्पिग्नः तन्मकथ्यतां
 मिति वदेत् यजमानः अतथा आग्रयणोष्ठिसंबंधे हविः व्रीहिमयः सुरोडाशोद्वयं व्रीहिम
 यः श्वरुः श्यामाकः श्वरुः पंचप्रयाजाः अग्नीषोमावाज्यभागे देवते इन्द्राग्नीविश्वेदेवाः
 सोमो यावाद्यविहीति प्रधानदेवताः अग्निः स्वष्टकदित्या ततः इध्मसं नहतां तं समा
 नं इध्मसं नहने ततस्त्वात्रयोविंशति चैत्यहः गार्हपत्ये स्मार्तवदाज्यं संस्कृत्य सुकसुव
 तिलप्यसं मज्ज्यसुविचतुर्दहीहीतं गृहीत्वा आहवनीये समिधमाधाय पर्युक्ष्य यजमाने
 नान्वारब्धः दक्षिणी होता द्यौरध्वर्युः रुद्रो ग्निर्हवहस्पतिरुपवक्ता वावस्पते वा सोवी
 र्योऽसंभृततमेनायक्ष्यसे यजमानाय वार्यं आसतस्वस्मै वावस्पतिः सोमं पिबति य

समेक्षणं

सिद्धं

आययणं जजनादिभिर्धियाय स्वाहा यजमानः वाचस्पतेजस्रणाशं अच्युतुः चैस्केवणाय
 देवादे यददीव्यमायुष्टे इति विभिरनुवाकैः प्रत्यचनुजुमात् ततो यजमानः समिः
 २ त्पाणिः स्तिष्ठन् वेश्वानरायेत्युपस्कृतादिवरदानां तं कुर्यात् अच्युतुः अतुर्देही तेष्ट
 हीत्वा पूणोपश्चादुत्तपूर्णं रयिनियुक्तं स्वाहा यजमानः पूणोमासायेदं अथ
 युः पुनश्चतुर्देही तं यहीत्वा निवेशनीसंगमनीवस्तनो रयिनो धोद्विस्तभगेस्त्व
 रः स्वाहा यजमानः अमावास्याया इदं एतत्प्रथमप्रयोगे प्रकृतोत्तयोदयत्वात्
 पात्रासादने त्रयोदशकपालानि द्वैरुस्का ल्यो द्वैरुपैदारुपात्र्या सह आशयपात्र
 ति विशेषः ततः समानमानिर्वापात् तत्र विशेषः अग्निहोत्रहवपीश्वरपदयं वाद्द
 ने वेषाय त्वेति नोहः प्रकृतोदयोरादाने एकवचनात् तस्य पाठात् वीक्षणं शुक्लित
 सने वप्रतिध्यान्यमावर्तते ततः समानानिर्वपेत्यंतः देवस्य त्वा १५ मिद्रानि
 ५ तदुक्तं पूर्ववद्देतकूरमांसस एस्वतहवादयः इति ततः पाणिसंमर्शनादिसमानं आपात्रासादनात् ५

श्रीः

२

१५ जुष्टं निर्वपामि इति व्रीहीणां चतुरोमुखी निरूप्य देवस्य त्वा १५ विंशेभ्यो
 देवेभ्यो जुष्टं निर्वपामि इति तथैव निरूप्य देवस्य त्वा १५ सोमाय जुष्टं निर्वपामि
 एतस्यामाकानां चतुरोमुखी निम्नशरपे निरूप्य देवस्य त्वा १५ द्यावापृथि
 वीभ्यो जुष्टं निर्वपामि इति व्रीहीणां तथैव व्रीहिशरपे निर्वपति इदं देवानां इदमुक्तं
 सह स्फात्येत्वा नाराय इत्येतेषां प्रतिध्यान्यमावृत्तिः उर्वतरिक्षमावृत्तिः अदि
 त्या स्तोत्रोपस्ते सोदयामि इत्येतयोश्चावृत्तिः मित्रस्य त्वेत्यादिषु ३ हः आवृत्तिर्वा
 सौकर्यादावृत्तिपक्षो लिखितः ततः समानं आपोक्षणात् मंत्रो विशेषः देव
 स्य त्वा १५ मिद्रानिभ्यो वा जुष्टं पोक्षामि विश्वेभ्यो देवेभ्यो वा जुष्टं पोक्षामि सा
 माय वा जुष्टं पोक्षामि द्यावापृथिवीभ्यो वा जुष्टं पोक्षामि इति ततः समानमा
 वृत्त्यानात् तत्रैकस्माज्जिनास्तरपादिफलीकरणोत्तं व्रीहीणां तं कृत्वा श्यामाका

आययण. नां कुर्यात् ततश्च भयोः प्रक्षालनं तज्जलनिनयनं तत्रेण एकदेवता फलाभेदेनेति क
 चित् कस्त्वायुनक्तिस्तथायुनक्तु इत्युक्ते गार्हपत्ये स्मार्त्तवत्संस्कृता ज्येन संस्तु ॥ २
 पृथुचिचतुर्गृहीतं गृहीत्वा आहवनीये कां ॥ अस्मिन्मध्याय जुहोति श
 तायुधाय शतवीर्याय शतोत्तये मिमांसीति पाहे शतं योनः शरदो अजीतानि द्रो
 नेष दत्तिदुरितानि विश्वा स्वाहा यजमानः इन्द्राय दं अपरं चतुर्गृहीतं गृहीत्वा
 येव त्वारः पथ्यो देवयाना अंतराधावाद्यथिवी वियंति तेषां यो अज्यानि म
 जीतिमावहा नस्मै नो देवाः परिदत्ते ह सर्वे स्वाहा य देवेभ्य इदं पुनस्तथैव गृ
 हित्वा यीमो हे मंतुत नो वसंत शरद्वर्षः सुवितं नो अस्तु तेषां मृतनां शतश
 रदानां निवात एषाम भयेभ्य स्याम स्वाहा गृध्रादिभ्य इदं पुनस्तथैव गृही
 त्वा इडवसराय परिवसराय संवसराय ह्युता वृहन्नमः तेषां वयं समेतौ

श्रीः
 ३

शतयानो ज्योगीता अस्तु तस्याम स्वाहा इडवसरादिभ्य इदं पुनस्तथैव गृहीत्वा
 भद्रान्न श्रेयः समनेष्ट देवास्तथा वसेन समशीम हित्वा सनोमयोः पितो आ
 विशस्व शंतो कायतनु वेस्यो न स्वाहा देवेभ्य इदं एकमेव चतुर्गृहीत्वा पंचधा
 विमज्ज्य पंचाङ्गीर्जुहोतीति केचित् प्राकृस्विष्टकृतो वा एता आङ्गीः ततश्च रूप
 रोडाशीयानां विभागं कृत्वा पुरोडाशीयानां कृष्णाजिना स्तरणादि अधिवपनां तै
 कुर्यात् मंत्रं विशेषः देवस्य त्वा मिन्द्राग्निभ्यां जुष्टमधिवपामि द्यावा पृथिवीभ्यां
 जुष्टमधिवपामि ततः समानमा कपाले पधानात् द्वादश कपालान्मुपधाय न्यु
 तदुत्तरतः आदेव यजं वहेत्यं गारमानीय च रुक्मायां तिरः पवित्रं प्रणीताभ्या
 जलमानीय क्रवासि पृथिवीमिति तामधि श्रयति तां प्रदक्षिणं गारेः परि
 चिनुयात् निर्दग्धमिति तदुत्तरतः एवमेव द्वितीयं च रुक्मातीली तदुत्तरत एक
 कपालमुदध्याति तत्र विशेषः ऋग्णां मंगिरसां तपसा तप्यस्व यद्धर्मकपा

आययण. लघुपविनातिवेधसः पूरुस्तदपि त इन्द्रवायू. इतिकेचित् विचिन्वेति वपनो
 देह इत्युक्तं. तदुक्तं यत्तत्कपालंतप्यस्वेत्येकत्रोच्यं विवक्षणेति सा यणाचार्यस्तु
 ४ उक्तं. ततः समानमासं वपनात् अचिवपनमेव संपर्वेन मेव तत् समानं
 आ अभिमंशनात् अभिमंशने इन्द्राग्निभ्यां वेति पुरोडाशमभिष्टय विष्टेभ्या
 देवेभ्योऽवः इति वरुणात् सामायवः इति श्यामाकात् द्यावापृथिवीभ्यां ता इति पु
 रोडाशमभिष्टयत् श्यामाकानां नाभिमंशने पूर्वमेवासंस्तृप्त्वा इतिकेचित्
 श्या पुरोडाशमभिष्टयत् आस्यं निरूप्य वरुणाभ्यां तिरः पवित्रं वरुणा नावपति घमा
 स्तु विष्टा युषः एवमेव द्वितीयवरुणाभ्यां तिरः पवित्रं श्यामाकात् त एकक
 पाले पुरोडाशमभिष्टयति ततः समानमाह विरुद्धसनात् तत्र विशेषः पुरो
 डाशार्थं पात्रामुपस्तीर्य द्यावापृथिव्यर्थं आशय पात्रे उपस्तीर्य अभिधारणां
 ४

तं कुर्यात् आप्यायतां च त. तेजसेन्द्राग्निभ्यां जुष्टमभिधारयामीत्यभिधार्य
 पुरोडाशोद्वासनादितत्तत्र अभिधारयति आप्यायतां. विष्टेभ्यो देवेभ्यो जुष्ट
 मभिधारयामी उद्वासयति. श्रुतं उक्त्वा तित्तामतीनां संतर्पयति आर्द्रो
 भुवनस्य गोपाः नोपाजने सममेव श्यामाकचरो अभिधार्य आप्यायतां. सो
 मायवो जुष्टमभिधारयामीति विशेषः ततः द्यावापृथिवी पुरोडाशमभिधारणां तं कुर्यात्
 आप्यायतां. द्यावापृथिवीभ्यां जुष्टमिति विशेषः यस्त आत्मेत्येते कृते आशय पात्र
 स्तस्य पुरोडाशस्य यथापृच्छं न दृश्यते तथा प्रक्षितमास्यं निरुतयेत् ततः वियोगात् समा
 ने वियोगमेवैकपाले पूर्ववद्दृष्टं ततः समानमाहोतुः प्रश्नात् तेन हि प्रतिवक्ति पं
 चप्रयाजाः अग्नीषोमावाज्यमाग्निदेवते इन्द्राग्नी विष्टे देवाः सोमः द्यावापृथिवी इति
 प्रधानदेवताः अग्निः स्वर्गदित्यादि. इन्द्राग्नीर्धैः विष्टे देवाः सोमः द्यावापृथिवी

आययाज्येऽथिवीपत्नीसंयाताञ्जुपांशुः अयं यजमान इत्यादिसामिधेनी त्वंसमानं तत्र
 होतुर्विशेषः शोविष्केशस्तमीमहो ३८ युपाजा अमर्त्योऽतर्निर्णिकत्वाद्भुतः अग्नि
 र्यज्ञस्य हव्यवां ३ तंसबाधो यतस्त्वुचइत्याधियायत्वंतः आवकुरग्निमस्तयां ३ समि
 ३३ द्वौ अग्नि आहुतोऽत्यादिसमानं आवाहने विशेषः अग्निमाग्नि आवह सोममा
 ३३ वह इन्द्राग्नी ३ आवह विश्वान्देवान् आवह सोमं आवह द्यावापृथिवी आवह
 देवां आज्यपा इत्यादिसमानं आहुतमप्रयाजोत तत्र विशेषः ये यजामहे स्वाहा
 ३ जिं स्वाहा सोमे स्वाहेन्द्राग्नी स्वाहा विश्वान्देवान्देव स्वाहा सोमं स्वाहा द्यावापृथिवी
 स्वाहा देवा आज्यपा इत्यादि अन्यभागां तंसमानं वा नैजा वाज्यभागो वृधन्वतो वा ततः
 प्रधानं रेंद्राग्निः प्रकृतिवत् अध्वर्युश्चाग्नेरवद्यन्नाह विश्वेभ्यो देवेभ्यः अनुब्रू
 ३ हि होता विश्वे देवास आगतश्च पुता मरमंहवं एदं बर्हिर्निषीदत ॐ ३ अ प्रत्या

रपराधीदव

श्रीः
५

अवणां तंसमानं अध्वर्युः विश्वान्देवान् यज होता ये यजामहे ३ पांशुः विश्वा
 न्देवान्ये के वज्रमहिनी अहिमाया दिवो जज्ञिरे आपां ३ सधस्ते ते अस्मभ्यमिष
 ये विश्वमायुः क्षपुस्त्रावरिवस्यतु देवा उचैः ३ वौषट् वागोजः यजमानः विश्वेभ्यो दे
 वेभ्य इदं विश्वेष्वां देवानां महं देव यज्य या प्राणैः सायुज्यं गमि यं अध्वर्युरुदङ्कुल
 श्यामा कश्च सेरवद्यन्नाह सोमाय अनुब्रू ३ हि होता सोमयास्ते मयोऽनुवतयः सं
 निदाशुषे तामिर्नो वितामव ३ अ अध्वर्युः असा क्रम्या आवाह सोमं यज हो
 ता ये यजामहे सोमं याते धामा निदि वि द्या पृथिव्यां यापवते षोषधी च स्म
 ते मिर्नो विश्वैः स्ममना अहे कन्नाज सोम प्रतिहव्यान्तभाया ३ वौषट् यज मा
 नः सोमायेदं सोमस्याहं देव यज्य या प्रजयज वपशुभिश्चाजनिषीया स्मरेता
 रे तोषिषीयतेति वा अध्वर्युरुदङ्कुल जुक्ता मुपस्तीर्य द्यावापृथिवीभ्यां अनु

ॐ आयषण ब्रूहि होता महीद्यौः पृथिवीवनश्मयं जंमिमिक्षतां पिष्टतां तोमरीममिः ॐ ३३
 अध्वर्युः पुरोडाशं सर्वजुक्कामादाय द्विरभिघारयति आशयादेककपालस्य वा
 ध्वर्युः पुरोडाशं सर्वजुक्कामादाय द्विरभिघारयति आशयादेककपालस्य वा
 नास्तीत्युक्तं यज्ञतंत्रे आश्राव्यपत्याश्राविते आह द्यावापृथिवी यज होता
 तृपयेत्यजामहे द्यावापृथिवीष्वभ्युपवर्जं पितरानव्यसीमि गधुभिः कृणुध्वं
 सदनैः कृतस्य आनो द्यावापृथिवी देव्यनजनेन यातं महिवावरुधां ३३ ३३
 २ अध्वर्युर्वषट्कृते पुरोडाशमपर्यावर्तयन् अग्नौ प्रतिष्ठितं जुहुयात् संसा
 वेणभि जुहुयात् यजमानः द्यावापृथिवीभ्यामिदं द्यावापृथिव्योरहं देवयज्य
 यास्तमानं प्रतिष्ठांगमेयं उभयोर्लोकयोर्ऋध्यासमिति वा अध्वर्युस्तदुत्तया
 ज्य स्वात्याः सुवेण जुहोति इषश्च स्वाहा यजमानः इषायेदं उर्जश्च स्वाहा

ब्री
 द

उर्जायेदं सहश्च स्वाहा सहसदं सहस्यश्च स्वाहा सहस्योयेदं मधुश्च स्वाहा मा
 धव इदं माधवश्च स्वाहा माधवोयेदं शुक्रश्च स्वाहा शुक्रायेदं रुक्मिश्च स्वाहा रु
 क्मयेदं ब्रीह्याग्रयणायामाकाय यपायोः एता आहुतयः यज्ञतंत्रे उक्ताः तत्र प
 योगे अदृष्टार्थत्वात् समुच्चयः न पार्वणहोमः ततः स्विष्टकृत् होता प्रेक्ष्य अग्ने
 दीदिहि पुरो नो जस्रया स्तूर्या यविष्ठ त्वां शश्वंत उपयंति वाजो ३३ येत्यजामहे
 ग्निं स्विष्टकृतमया अग्निरग्नेः प्रियाधामान्ययात् सोमस्य प्रियाधामान्ययात्
 प्रान्योः प्रियाधामान्ययात् विश्वेषां देवानां प्रियाधामान्ययात् सोमस्य प्रियाधामा
 न्ययात् द्यावापृथिव्योः प्रियाधामान्ययात् ३३ देवानां माज्यपाना मित्यादिः
 हविरिमो अग्ने वीततमानः व्यंत्स्वो ३३ इडा मक्ष्णो त्समानः तत्र विशेषः इ
 वेसागं जुषस्वन इति जपित्वा स्वभागं सव्यपाणा कृत्वा दक्षिणेनाभि मृशेत्
 प्रजापतयेत्वा यदहं गृह्णामि मह्यं प्रिये मह्यं यशसे मह्यमन्नायाय इति ततः प्रा

आययण प्रश्नीयात् भद्रान्नश्रेयः समनैष्टदेवास्तयावसेन समशीमहिना सनोमयोऽस्तु पितवा
 विशेहशन्तोभवद्विपदेशं चतुर्थेदइति ततोयजमानः जुष्टिरसिः इति एवं सर्वं कृत्वा
 जः ततः सर्वे आपव्यनामिममिष्टश्रेयः अमोसिप्राणातदतं ब्रवीम्यमासिर्वी
 सैनसिप्रविष्टः समेजरोऽगमपनुद्यशरीरादमामएधिभाम्थामदंइति त
 तः अन्वाहार्यदानांतं समानं अन्वाहार्यमासाद्यप्रथमजं वसंवासश्च दद्यात्
 कृत्वा ततः अयं वोक्सः अहिः सैतः प्रतिगृह्णाध्वं एतद्देवासः प्रतिगृह्णाध्वं कृत्वा त
 प्रतिग्रहमेतरे रुद्रायगो सोमायवासः इति विशेषः ततः सूक्तवाकं तं समानं तत्र
 होता आज्यपागांतरं द्राग्न्याः प्राकृतिवान्नेर्देशं कृत्वा विश्वेदेवा इदं हविरजुषता
 वीर्यं तमहो ज्यायोक्त सोम इदं हविरजुषता वीर्यं तमहो ज्यायोक्त यथा दधि
 वीर्यं हविरजुषता मवीर्यं तमहो ज्यायोक्ता देवा आज्यपाइत्यादि अध्वर्यु
 र्यजमानौ रेंद्राग्नानंतं विश्वेषां देवानां महमुज्जितिमन्त्येषं सोमस्याहं या

श्रीः
 ७

वाद्यधियाः ३ अहमु ततः समानमायजमानमायप्राशनात् तत्र प्रजापतेर्विमानि
 तिमंत्रमपहाय भद्रान्नश्रेयः पितो आविशस्वशंतो कायतनुवेस्यो न इति प्राश्नीया
 त् ब्राह्मणातर्पणांतं समानं दशब्राह्मणाभ्याः तदुक्तं तर्पणब्राह्मणानीतु दशव
 रमिहेष्यते इति यदा तु वर्षा सुश्यामा काययणं कृतं भवति तदा शरदित्री ह्याप्रयणे
 ष्टिः त्रिहविष्कामधुश्चेत्याद्या आहुतयः वा सोदक्षिणावरभवति अन्यसमानं
 श्यामा काययणे य अयं विशेषः एकहविष्का इष्टिः प्रथमप्रयोगे स्वस्तिवाचना
 दिसारस्वतहोमांतं समानं स्वस्तिवाचनेः सोमः प्रियतामिति विशेषः प्रथमादि
 प्रयोगेषु श्यामा काययणे ह्यायस्य श्यामाकः श्रुः सोमः प्रधानदेवता इत्येता
 वासकल्पविशेषः पंचदशसामिधेयः अन्यसमानं आपात्रासादनात् स्पृघन
 सहवरुष्ठा लीसमेक्षणा मासाद्य शम्यादृषदुपलापिष्टोदपनी प्राकृतमेषाण
 मंदतीवर्ज्यानिपात्राणि सादयेत् दारुणा वीर्यं तिकेचित् निर्वापपस्कंदनयो

आग्रयण. रपेक्षितत्वादासाद्येत्ये ततः समानं आहविः प्रपणात् निर्वापप्रोक्षणयोः
 सोमायेति देवतानिर्देशः अवचातानंतरं पूर्ववदिति विशेषः ततः समानमाहोतुः प्र
 ऋतु अभिचारणो सोमायेति देवतानिर्देशः चरोरासादनानंतरं पूर्ववत् वा
 र्ज्वावाज्यभागो ततः प्रधानं होमं कृत्वा स्विष्टकृतं भवदाय आग्रस्थो व्यासुवे
 णामधुश्रेत्याद्याश्च तस्य आहुतीं कृत्वा पार्वणं होमवर्जं स्विष्टकृतं कुर्यात् प्राक्
 तः स्विष्टकृतसोमस्येति प्रधानं देवतानिर्देशः ततः यजमानभागमक्षणांतं
 समानं यजमानभागमक्षणां प्राकृतो मंत्रो भवति अग्निः प्रथमः प्राश्नातु सहिवेद
 यथाहविः शिवा अस्माभ्यमोषधीः कृणातु विश्ववर्षणिः इति प्राश्नीयात् ब्राह्मण
 तर्पणांतं समानं वसंते यवाग्रयणं त्रिहविका इष्टिः व्रीह्याग्रयणावत् व्रीहिस्त्र
 नेयवाः व्रीहिश्च स्त्रनेयवश्च सप्तदशसामिधेन्यादिसर्वं समानमास्विष्ट
 कृत्वा गात्रं तत्पुरस्ताद्धोति सहस्रस्वाहा सहस्रं सहस्रं स्वाहा सहस्रं

श्रीः

यदं तपश्च स्वाहा तपसस्यं तपस्यश्च स्वाहा तपस्यायेदं ततः समानमायजमा
 नभागमक्षणात् तत्र विशेषः एतमुत्तमं धुना संयुतं यवं सस्वत्या अधिमना
 ववक्रुषुः इन्द्रासीसीरपतिः कृतः कीनाशाया सन्नरुतः सदानव इति प्रा
 श्नीयात् ब्राह्मणतर्पणांतं समानं तत्तदाग्रयणमकृत्वा तत्कालनिष्पन्नस
 स्थमात्रं नाश्नीयात् यवाग्रयणेन निष्पन्नो न वनिष्पन्ना शनेन विना निर्वोहो
 नस्तेन तदातेन प्रवेणसायं प्रातरग्निहोत्रं कृत्वा श्नीयात् ततः काक आगत आग्र
 यणं कुर्यात् अहुतावक्ष्यमाणाय यणां कुक्षं शवे श्वकृतानवान् प्राप्नुक्
 स्यां वैश्वानरे हि प्रायश्चित्तं कुर्यात् श्यामाकाग्रयणस्य ह्यथ पुनश्चातपक्षे आ
 व्रीह्याग्रयणात् प्रथमं सप्तमुख्यकाल एव तस्यातिपत्तौ प्रायश्चित्तं वैकल्पिक
 भित्तुं द्वितीयाधारं सो अनापदिगोपणकाले यति कालं वैश्वानरे हि प्रायश्चित्तं
 तं कृत्वा अतिपन्नाग्रयणं कुर्यात् आषण्मासादाग्रयणाकरणे अग्नये पथि

श्रीः आययणे प्रयोगः श्रीः योगे